

[Tastesen]

ger på ministerens bord om TV 2, er i høj grad udtryk for synspunkter og tanker, der svarer til, hvad socialdemokratiet mener er rigtigt. Kun det, som er regeringens mærkesag, reklamefinansieringen, er vi uenige om. Resten er vi næsten fuldstændig enige om.

Så vil jeg sige, at det er da for mig en utærkelig tanke – og det kan være et passende spørgsmål til hr. Bilgrav-Nielsen – at det radikale venstre nu er indstillet på at skulle ud i et udsalg af de gode mediepolitiske og kulturpolitiske synspunkter, som vi efterhånden har forhandlet os frem til.

Når det gælder det foreløbige lovforslag, er vi også med. Vi agter at øve indflydelse på lovforslagets udformning, så det kan få en hurtig behandling her i salen og komme frem til anden og tredje behandling i løbet af så kort tid som muligt, således at loven kan træde i kraft den 1. april. Men der er to store bidder i dette lovforslag, som ministeren godt ved at der ikke kan skaffes flertal for her i folketinget.

Det ene er, at dagblade og erhvervsvirksomheder skal have selvstændig sendetilladelse i lokalradio og lokal-TV. Det er vi imod. Vi ønsker ingen monopolforvridding, hvor de økonomisk og mediemæssigt stærke over en kortere årrække vil komme til at udkonkurrere de svage grupper.

Netop for at have et nuanceret billede på f.eks. dagbladsområdet har vi en presselov med støtte til dagblade, vi har lave distributionsomkostninger, og vi har oven i købet momsfrigtagelse. For at have et nuanceret pressebillede trods alt, hvor der både er plads til Information, Kristeligt Dagblad, Land og Folk, Børsen og mange andre, har man altså nogle støtteordninger, som gør, at vi undgår en forvridding inden for dagspresseområdet ud over den forvridding, vi allerede kender i forvejen med et ret så stærkt monopol, der især gør sig gældende i enkelte provinsbyer, hvor kun én avis dominerer.

Det vil vi forhindre på det elektroniske område ved at sige: o.k., det er godt, at aviserne er med med deres professionelle kundskab og viden vedrørende nyhedsformidlingen, men aviserne skal ikke have nogen form for bestemmende indflydelse. Og især hvis man åbnede for, at man i de lokale medier måtte lave reklamer og kædede det sammen med denne frihed til aviserne, kunne man være sikker på én ting: det er den sikre vej

til de økonomisk stærkes monopol på mediepolitikken i de elektroniske medier i løbet af ganske kort tid. Græsrodder, foreningsradioer og andet, som rører sig ude i lokalsamfundene, ville i løbet af kort tid blive knust ved den kombination, der her er tale om, så disse to bidder må ud af ministerens forslag.

Vi er klar over, at konsekvensen af vort nej er, at vi skal finde frem til andre finansieringsformer, og der har vi en mindretalsudtalelse fra socialdemokratiet og SF fra behandlingen før jul. Vi er selvfølgelig forpligtet til at finde frem til nogle modeller, så der i hvert fald i det mindste for radioens vedkommende – radioen er jo lykkeligvis ikke så kostbar at gå i gang med, som TV er – måske kan findes nogle støtteordninger, ud over at kommunerne har fri ret til at yde den støtte, som kommunerne vil. Dels kan kommunerne yde støtte til lokaler, til de tekniske faciliteter, til konsulentbistand osv., dels kan kommunerne oprette en åben kanal, så borgerne i enhver kommune kan lave deres egen radioudsendelse, for så vidt også TV-udsendelse, hvis det er det, det drejer sig om. Selve loven, som den er udformet nu, giver kommunerne en række muligheder for kulturpolitiske, mediepolitiske initiativer til fordel for borgerne. Loven er altså god, som den er nu.

Dernæst må jeg sige, at der er en enkelt ting med hensyn til det med, hvor mange kanaler man kan fylde op med, før der skal være plads til lokal-TV. Her mener vi, at tallet 10 er sat for højt. Vi vil derfor stille ændringsforslag om, at tallet 10 sættes ned til 6.

Min sidste bemærkning skal være: det hæster med dette lovforslag. Hvis der er noget, der skal hedde lokal-TV den 1. april, må vi hurtigt gøre forslaget færdigt, og så må vi altså fjerne de to store klodser, som ministeren har sat ind i lovforslaget, og som ikke har flertal i folketinget.

Flemming Jensen (KF):

Under tidligere debatter her i dag har man benyttet sig meget af citater, og jeg vil også godt indlede med et citat, noget, som jeg synes er meget fornuftigt, fordi det er noget, jeg selv har underskrevet, nemlig i forbindelse med betænkningsafgivelsen lige før jul. Da var vi medunderskriver på en udtalelse, der lød: